

Sygn. akt I C 832/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Radosław Jeznach

Protokolant: prot. sąd. Monika Grapatyn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 stycznia 2016 r. w P.

sprawy z powództwa (...) SERWIS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko J. J. (1) i F. G. (1)

o zapłatę

- 1) oddała powództwo w stosunku do pozwanego J. J. (1);
- 2) oddała powództwo w stosunku do pozwanego F. G. (1);
- 3) zasądza od powoda P. (...) na rzecz pozwanego F. G. (1) kwotę 7 217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 4) nakazuje ściągnąć od powoda P. na rzecz S. (...) kwotę 1 011,62 zł (jeden tysiąc jedenaście złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 832/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 04 marca 2014 r. skierowanym do S. powód P. (...) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych J. J. (1) – K. oraz F. G. (1) solidarnie tytułem odszkodowania kwoty 442 724,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05 września 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 05 września 2013 r. pozwany K. w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego sprzedał za bezcen fabrycznie nowe urządzenia do wyposażenia stacji kontroli pojazdów, doprowadzając do dużych strat dłużnika, a w zasadzie do wykradzenia urządzeń do badań w stacjach kontroli pojazdów; powód podkreślił, iż sprzedane przez komornika urządzenia były fabrycznie nowe, nowoczesne, łatwo zbywalne i potrzebne w blisko 4 tysiącach stacji kontroli na terenie całego kraju; urządzenia pomimo iż były fabrycznie zapakowane i posiadały specyfikacje, zostały rozpakowane, zdekompletowane i zdewastowane przez komornika i powołanego przez niego biegłego rzeczoznawcę – według powoda działania te były celowe, zbędne dla potrzeb wyceny rzeczy i nakierowane na obniżenie ich wartości. Powód wskazał, że biegły powołany przez organ egzekucyjny oszacował wartość urządzeń na kwotę 111 653 zł, przy czym urządzenia zostały sprzedane w toku licytacji za kwotę 100 074,98 zł, czyli 23% ich wartości wynikającej z faktur. Powód wskazując na rażące zaniżenie oszacowania zajętych rzeczy przez biegłego F. G. (1) zarzucił pozwanemu brak niezbędnej wiedzy bądź też współdziałanie z komornikiem w celu doprowadzenia do sprzedaży urządzeń za bezcen – tym bardziej, że inny biegły rzeczoznawca na zlecenie powoda po 1,5 roku oszacował wartość tych samych urządzeń na 47% ich wartości fakturowej, a F. G. (1) udało się zidentyfikować jedynie 20 pozycji z 45 rzeczy ujętych w protokole zajęcia. Powód poddał pod wątpliwość okoliczność, iż skoro biegły F. G. oszacował jedynie 20 pozycji,

to na jakiej podstawie komornik sprzedał pozostałe niezidentyfikowane przez biegłego pozycje – przy czym chodziło o identyfikację standardowych urządzeń do stacji kontroli pojazdów, które to urządzenia identyfikowalne są przez każdego diagnostę i większość użytkowników pojazdów. Zdaniem powoda na celowość działań organu egzekucyjnego wskazuje fakt zajęcia urządzeń ujętych w dwóch fakturach (mimo iż wierzyciel w toku postępowania egzekucyjnego wnosił o zajęcie przedmiotu zastawu, czyli urządzeń ujętych w pierwszej fakturze, ale niestanowiących kompletnego wyposażenia (...)), brak odpowiedzi komornika na zastrzeżenia co do własności urządzeń, przesłanie sprawozdania z wyceny dopiero na żądanie dłużnika zgłoszone po upływie znacznego okresu czasu od daty jego sporządzenia oraz brak udostępnienia planu podziału sumy uzyskanej z licytacji rzeczy. Powód podniósł, że urządzenia stanowiące wyposażenie (...) można było sprzedać za kwotę około 300 000 zł, a nie za nieco ponad 100 000 zł; na dochodzone pozwem roszczenie składa się nadto kwota nieuregulowanego zobowiązania wobec podmiotu, od którego powód nabył wyposażenie (...) w wysokości 242 800,80 zł – powód podniósł, że gdyby organ egzekucyjny nie sprzedał rzeczy, które faktycznie nadal pozostawały własnością zbywcy, to nie doszłoby do zwiększenia zobowiązania, a w najgorszym przypadku urządzenia zgodnie z umową wróciłyby do właściciela.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2014 r. S. (...) stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania S. (1)

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 maja 2014 r. pozwany F. G. (1) wniósł o oddalenie w stosunku do niego powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył, aby wycenianie przez niego dla potrzeb postępowania egzekucyjnego rzeczy zawierały specyfikacje; zaprzeczył, aby dewastował urządzenia, które częściowo faktycznie były już rozpakowane wcześniej. Pozwany podkreślił, iż aby nie obniżyć wartości użytkowej urządzeń, zrezygnowano z ich rozpakowywania, bądź rozpakowano je tylko częściowo, w stopniu umożliwiającym ich identyfikację. Pozwany stwierdził, iż dokonując wyceny rzeczy zachował należyłą staranność, wykonując rzetelnie swoje obowiązki w oparciu o posiadaną specjalistyczną wiedzę; wskazał, iż oszacował wartość 20 pozycji, pozostałe rzeczy nie zostały mu udostępnione do oględzin; zwrócił uwagę, iż faktury przedstawione przez powoda obejmowały dwukrotnie większą liczbę przedmiotów, niż ilość rzeczy oszacowanych w toku postępowania egzekucyjnego.

Na rozprawie w dniu 19 września 2014 r. pozwany J. J. (1) wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do niego. Pozwany podniósł, że zajęcie rzeczy ruchomych odbyło się w obecności przedstawiciela powoda, który nie zgłaszał żadnych uwag co do przebiegu czynności oraz przyjął zajęte rzeczy ruchome pod dozór, nie zgłaszał także, iż zajęte rzeczy nie stanowią jego własności. Pozwany podkreślił, Z. P. (1) uchybił obowiązkowi dozorca przenosząc część zajętych rzeczy w inne miejsce – zbiór rzeczy został zdekompletowany w okresie pomiędzy zajęciem rzeczy a ich oględzinami dokonany przez biegłego, to jest wówczas, gdy rzeczy pozostawały pod dozorem w/w prokurenta dłużnika; poza tym to dozorca miał obowiązek czuwania nad właściwym przebiegiem wydawania rzeczy nabywcom po zakończeniu licytacji. Nadto pozwany wskazał, iż jakok. dochował należytej staranności podejmując czynności egzekucyjne, w szczególności w zakresie dokonania ogłoszeń o terminach licytacji rzeczy.

Na rozprawie w dniu 09 czerwca 2015 r. pełnomocnik powoda oświadczył, iż podstawą faktyczną roszczenia jest nieprawidłowo przeprowadzone postępowanie egzekucyjne przez pozwanego K. (...) – w szczególności w związku z błędnym zleceniem dokonania wyceny poszczególnych elementów linii technologicznej zamiast wyceny linii jako całości gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 13 lutego 2012 r. wierzyciel (...) SA w W. skierował do K. (...) wniosek o wszczęcie egzekucji świadczenia pieniężnego przeciwko dłużnikowi (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. w oparciu o tytuły wykonawcze w postaci zaopatrzonych w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty wydanego w dniu 21 kwietnia 2011 r. przez S. w sprawie sygn. akt (...) i wyroku wydanego w dniu 02 czerwca 2011 r. przez S. w sprawie sygn. akt (...) (wniosek k. 1-3 akt (...)). Sprawa egzekucyjna zaewidencjonowana została pod sygnaturą (...) W piśmie z dnia 21 lutego 2012 r. wierzyciel wniósł o przeprowadzenie egzekucji z rzeczy objętych zastawem rejestrowym – do wniosku załączono dwie umowy ustanowienia zastawu

rejestrowego z dnia 05 września 2011 r., w oparciu o które to umowy S. (...) postanowieniem z dnia 16 września 2011 r., sygn. akt L. (...) oraz z dnia 29 września 2011 r., sygn. akt (...) wpisał do rejestru zastawów celem zabezpieczenia wierzytelności Z. (...) następujące rzeczy ruchome :

a) wózek widłowy (...), nr podwozia (...), r. pr. 2010 – z sumą zabezpieczenia 40 000 zł

b) mienie ruchome przedsiębiorstwa składające się ze zbioru rzeczy (elementy składające się na stanowisko diagnostyczne) składowanego w miejscowości D., o wartości na dzień 10 czerwca 2010 r. 290 000 zł - z sumą zabezpieczenia 325 000 zł (k. 33 akt (...)).

W dniu 06 marca 2012 r. i 29 maja 2012 r. działający za K. (...) asesor D. B. w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt (...) prowadzonego przeciwko dłużnikowi (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. dokonał zajęcia rzeczy ruchomych pozostających we władaniu dłużnika i znajdujących się w pomieszczeniach użytkowanych przez dłużnika w magazynach w miejscowości D./K. oraz przy ul. (...) w S.. Zajęto urządzenia stanowiące wyposażenie stacji kontroli pojazdów ujęte w 46 pozycjach protokołów oraz wózek widłowy, opisując zajęte rzeczy w protokołach zajęcia bez podawania ich wartości; asesor podjął decyzję o dokonaniu oszacowania wartości rzeczy po uzyskaniu wyceny sporządzonej przez biegłego rzeczoznawcę. Zajęte rzeczy ruchome pozostawiono w miejscu ich przechowywania przez dłużnika, oddając je pod dozór obecnemu podczas czynności egzekucyjnych prokurentowi (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. Z. P. (1); Z. P. potwierdził, iż zajęte rzeczy stanowią własność dłużnika, przyjmując po uzyskaniu stosownego pouczenia obowiązki dozorczy i podpisując protokoły zajęcia bez zgłaszania uwag. A. dokonując zajęcia ruchomości wpisał je do protokołów zajęcia w oparciu o treść załączników do umów zastawu rejestrowego – zgodnie z treścią protokołów zajęcia, zajęcie dotyczyło wszystkich rzeczy objętych zastawem rejestrowym. Podczas czynności egzekucyjnych podjętych w dniu 29 maja 2012 r. obecny był powołany przez k. biegły rzeczoznawca F. G. (1) – w jego obecności stwierdzono, iż w miejscu przechowywania znajdują się obecnie rzeczy ujęte w dwudziestu jeden pozycjach z protokołów zajęcia, częściowo również zdekompletowane; okazane przez dozorcę rzeczy znajdowały się w pomieszczeniach magazynowych w miejscowości K. oraz na dwóch posesjach w S. przy ul. (...). W dniu 08 czerwca 2012 r. biegłemu udostępniono kolejne 3 pozycje z protokołów zajęcia (protokoły czynności egzekucyjnych k. 34-36, 62-63, 68 akt (...)).

W dniu 31 sierpnia 2012 r. powołany przez k. biegły rzeczoznawca F. G. (1) sporządził operat szacunkowy wyceny majątku ruchomego. Biegły wskazał, że oszacowana wartość 24 pozycji wynosi 111 653 zł netto – przy czym zsumowanie wartości wszystkich pozycji wyszczególnionych przez biegłego faktycznie daje kwotę 218 835 zł netto, czyli około 265 000 zł brutto (suma wartości podana przez biegłego nie uwzględnia wartości urządzenia do kontroli geometrii oraz linii osobowej, testera zbieżności i uniwersalnego stanowiska rolkowego dzielonego - stanowiących jeden funkcjonalny element) (k. 90-102 akt (...)).

Skan wyceny rzeczy ruchomych sporządzonej przez F. G. (1) K. przesłał dłużnikowi w dniu 18 stycznia 2013 r. na jego wniosek zawarty w piśmie z dnia 11 stycznia 2013 r. (pismo k. 16).

W dniu 24 września 2012 r. działający za (...) SERWIS Sp. z o.o. prokurent Z. P. (1) wniósł skargę na czynności K., zarzucając nieprzysłanie wyceny przed wyznaczeniem licytacji, celowe wielokrotne zaniżenie wartości zajętych ruchomości, dokonanie oszacowania i wyceny urządzeń, które nie były zapłacone i nie były własnością dłużnika (skarga k. 2-3 akt (...)). Postanowieniem z dnia 30 października 2012 r. w sprawie sygn. akt (...) S. (...) wstrzymał licytację ruchomości wyznaczoną przez K. w sprawie (...) na dzień 31 października 2012 r. (postanowienie k. 43-44); postanowieniem z dnia 30 listopada 2012 r. oddalono skargę (postanowienie k. 52-55) – w szczególności Sąd uznał za prawidłowy operat szacunkowy sporządzony dla potrzeb wyceny rzeczy przez biegłego rzeczoznawcę. Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) S. P. oddalił zażalenie dłużnika (postanowienie k. 95-96) – w szczególności podkreślono, że skarżący nie wskazał na konkretne uchybienia popełnione przez biegłego w związku z dokonaną wyceną.

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt (...) (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. w piśmie z dnia 21 czerwca 2013 r. wnosila o wstrzymanie I licytacji ruchomości wyznaczonej na 26 czerwca 2013 r. i aktualizację wyceny

ruchomości – przyznając między innymi, że faktura nr (...) została przez dłużnika zapłacona oraz podnosząc, iż urządzenia objęte fakturą (...) nie są własnością dłużnika albowiem dłużnik z przyczyn od niego niezależnych nie uiścił ceny nabycia na rzecz (...) (k. 227-228 akt KM 328/12). Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r. K. nie uwzględnił wniosków dłużnika (postanowienie k. 230 akt (...)). Dokonując obwieszczeń o licytacji, K. ustalił ceny wywołania netto zgodnie z art. 867 § 2 kpc w odniesieniu do wartości rzeczy oszacowanych przez biegłego F. G. (obwieszczenia k. 241-242, 264-265 akt (...)). Pierwsza licytacja ruchomości wyznaczona na dzień 26 czerwca 2013 r. okazała się bezskuteczna (protokół k. 239 akt (...)). W toku drugiej licytacji wyznaczonej na dzień 05 września 2013 r. sprzedano 20 z 24 pozycji objętych licytacją (protokół k. 273-277 akt(...)).

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt (...) wyznaczono ponownie pierwszy termin licytacji rzeczy ruchomych (tj. stojak osłona do demontażu szyb, zbiornik dwupłaszczowy poj. 400 l, zlewarko-wysysarka – 4 sztuki oraz zbiornik dwupłaszczowy poj. 750 l – 5 sztuk) niesprzedanych na licytacji w dniu 05 września 2013 r. – po ich ponownym zajęciu i dokonaniu ponownej wyceny; w związku z zastrzeżeniami dłużnika, k. poinformował (...) o zajęciu ruchomości; obie ponowne licytacje rzeczy ruchomych okazały się bezskuteczne (k. 342, 344, 345, 356, 365, 374 akt (...)). Postanowieniem z dnia 19 marca 2014 r. K. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia jego bezskuteczności (postanowienie k. 382 akt (...)).

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt(...) (...) Sp. z o.o. w G. informowała k. (...) o spadku wartości zajętych u dłużnika (...) SERWIS Sp. z o.o. urządzeń o 20-23% w związku z upłynięciem 12-miesięcznego okresu gwarancji liczonego od dnia dostawy oraz wprowadzeniem na rynek urządzeń nowocześniejszych oraz zajęła stanowisko, zgodnie z którym w związku z nieuregulowaniem całej należności za dostarczone towary nadal pozostaje właścicielem rzeczy zajętych w toku postępowania egzekucyjnego (pisma (...) k. 29, 148).

W listopadzie 2008 r. (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. zawarła umowę pożyczki z N. (...) uzyskując środki finansowe przeznaczone na dofinansowanie realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „ S.całkowity przewidywany koszt przedsięwzięcia oszacowano na kwotę 5 200 000 zł, kwotę pożyczki ustalono na 3 900 000 zł oraz kwotę pomocy publicznej 1 027 681,80 zł; inwestycja obejmować miała m.in. budowę hal : diagnostycznej, demontażowej i magazynowej, budowę wiaty, parkingu, portierni a także zakup urządzeń do autozłomowania i kompletnego wyposażenia stacji diagnostycznej (umowa k. 38-61). W marcu 2011 r. (...) wstrzymał realizację wypłat na rzecz (...) SERWIS Sp. z o.o. do czasu ostatecznego podsumowania wyników terenowej kontroli realizacji przedsięwzięcia (pismo k. 70 w aktach (...)).

Urządzenia stanowiące wyposażenie stacji diagnostycznej w związku z realizacją założonego zadania inwestycyjnego zakupione zostały przez (...) SERWIS Sp. z o.o. w S. w 2010 r. od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.; urządzenia dostarczono do pomieszczeń magazynowych (...) SERWIS Sp. z o.o. latem 2010 r. Wystawiono dwie faktury VAT (kopie faktur k. 14-15) :

- z dnia 11 czerwca 2010 r. (...) na zakup towaru o wartości 396 500 zł brutto / 325 000 zł netto, tj. stanowisko diagnostyczne kompletne o (...) do i powyżej 3,5 t. (część pierwsza) i wózek widłowy 3,5 t.

- z dnia 14 września 2010 r. (...) na zakup towarów o wartości 396 500 zł brutto / 325 000 zł netto, tj. obrotnica 1,5 t., podnośnik samochodowy o udźwigu 2,5 t., prasa do zgniatania nadwozi, stanowisko diagnostyczne kompletne o (...) do i powyżej 3,5 t. (część druga – o wartości netto 5 000 zł), urządzenie do demontażu opon, urządzenie do demontażu szyb, urządzenie do usuwania oleju z amortyzatorów oraz zestaw do usuwania płynu. Cena nabycia towarów nie została przez nabywcę uregulowana w całości – do zapłaty pozostała kwota 242 800,80 zł (pismo (...) k. 29, potwierdzenie salda k. 168). Urządzenia ujęte w drugiej fakturze nie były przedmiotem zastawu rejestrowego (umowy zastawu k. 33 akt (...)) ani nie zostały zajęte w toku postępowania egzekucyjnego (protokoły zajęcia k. 34-36, 62-63, 68 akt(...)).

Pismem z dnia 09 stycznia 2014 r. (...) SERWIS Sp. z o.o. wezwała K. (...) do zapłaty kwoty 242 800,80 zł w związku z przeprowadzeniem postępowania egzekucyjnego niezgodnie z obowiązującymi przepisami (wezwanie k. 32).

W dniu 16 maja 2014 r. (...) SERWIS Sp. z o.o. wniosła do S. pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w G. o zapłatę kwoty 280 111,90 zł tytułem odszkodowania (kopia pozwu k. 140-142). Pismem z dnia 28 kwietnia 2014 r. (...) SERWIS Sp. z o.o. poinformowała (...) Sp. z o.o. o obniżeniu ceny za dostarczone w 2010 r. towary do kwoty 454 117,55 zł netto; wezwano do zwrotu kwoty 195 882,45 zł wraz z odsetkami oraz zapłaty kary umownej w wysokości 20% wartości netto niezrealizowanej prawidłowo części umowy – w piśmie wskazano, iż sprzedane urządzenia posiadają wady, które zostały ujawnione w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie (...)w związku z ustaleniem faktycznej wartości dostarczonych urządzeń; w piśmie wskazano, iż dostarczone urządzenia są starej generacji, „moralnie zużyte” – gdy tymczasem dostarczone miały zostać urządzenia nowoczesne (pismo k. 167).

F. G. (1) jest certyfikowanym rzeczoznawcą samochodowym (dokumenty k. 235-237).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy niniejszej i aktach spraw załączonych, zeznań świadków : częściowo Z. P. (1) (00:11-01:14 rozprawy z 28 listopada 2014 r.), H. B. (1) (01:14-41 rozprawy z 28 listopada 2014 r.), P. W. (01:41-49 rozprawy z 28 listopada 2014 r.), częściowo M. K. (01:49-02:07 rozprawy z 28 listopada 2014 r.), częściowo R. T. (02:07-25 rozprawy z 28 listopada 2014 r.), S. S. (1) (k. 239-240), K. O. (1) (k. 240-241), S. M. (k. 241-242), D. B. (k. 242-244), A. G. (k. 244-245), J. J. (2) (k. 334-335), opinii biegłego M. M. (k. 360-375 oraz 00:04-32 rozprawy z dnia 2015 r.) oraz zeznań pozwanego F. G. (00:05-01:00 rozprawy z 06 czerwca 2015 r.) i pozwanego J. J. (k. 174-176, 00:06-14 rozprawy z 31 marca 2015 r.).

Zeznania świadka Z. P. (1) w części nie są wiarygodne – świadek jest osobą bezpośrednio zaangażowaną w spór między stronami, jego zeznania nie są obiektywne; zeznania są częściowo sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, ale też i niespójne wewnątrz i sprzeczne z twierdzeniami strony powodowej, dokumentami pochodzącymi od powoda, a także oświadczeniami składanymi przez świadka w toku czynności egzekucyjnych, w których świadek uczestniczył.

Zeznania świadka H. B. są wiarygodne. Świadek potwierdził, że towar dostarczono do magazynów P. w sierpniu lub wrześniu 2010 r.; dostarczony przez (...) sprzęt był fabrycznie nowy i nowoczesny, miał zostać zmontowany tak, aby tworzył jedną całość funkcjonalną. Według świadka na opakowaniach nie było umieszczonych specyfikacji urządzeń; świadek stwierdził, iż dostawca termin gwarancji urządzeń liczył od chwili ich dostawy.

Świadek P. W. zeznał, że elementy stacji diagnostycznej dostarczone zostały latem 2010 r.; według świadka urządzenia nie były rozpakowywane, posiadały oznaczenia na opakowaniach; do pomieszczeń, w których były przechowywane, dostęp mieli wyłącznie pracownicy (...) SERWIS Sp. z o.o.

Zeznania świadka M. K. są częściowo nieobiektywne, co może wynikać również z faktu, że świadek nadal jest pracownikiem powoda – świadek stwierdził, iż wydawanie rzeczy po licytacji wyglądało jak grabież; świadek sugerował, iż k. wraz z biegłym w sposób niechlujny rozpakowali urządzenia, pozostawiając nieporządek, przy czym świadek nie był obecny podczas tych czynności. Podobnie Sąd ocenia zeznania świadka R. T.

Świadkowie K. O. (1) i S. S. (2) byli nabywcami rzeczy zajętych u dłużnika P. (...) – świadkowie ci potwierdzili fakt nabycia rzeczy na licytacji k.; co do zasady potwierdzili stan rzeczy i opakowań wynikający z treści opinii pozwanego F. G.. Świadkowie nie potwierdzili, aby wydawaniu rzeczy po licytacji towarzyszyło niszczenie mienia. Z zeznań świadków S. S. i K. O. wynika między innymi, iż wydane im rzeczy nie posiadały części składowych, które były załączone na etapie oględzin dokonywanych przez F. G..

Świadek S. M. dokonywał wyceny rzeczy ruchomych, które nie zostały sprzedane na licytacji w dniu 05 września 2013 r.; świadek potwierdził, iż wyceniane przez niego rzeczy miały niewielką wartość – znajdowały się częściowo w opakowaniach.

Świadek D. B. potwierdził, iż zajęte przez niego jako a.działającego z upoważnienia k. (...)rzeczy znajdowały się w trzech lokalizacjach; świadek faktycznie nie dokonywał oględzin rzeczy, opierając się przy sporządzaniu protokołu zajęcia na dokumentach załączonych do umowy zastawu rejestrowego. Świadek zeznał, iż Z. P. fakt braku części rzeczy podczas oględzin tłumaczył kradzieżą; stwierdził, iż konieczność odpakowywania pozostałych rzeczy wynikała właśnie

z konieczności weryfikacji, jakie rzeczy nadal pozostają w posiadaniu dozorczy. Świadek potwierdził, iż nigdy nie była rozważana możliwość potraktowania dla potrzeb egzekucji zajętych rzeczy jako jednej całości gospodarczej – nie było takiego wniosku ze strony wierzyciela, żądania takiego nie zgłaszał również dłużnik.

Świadek A. G. potwierdził, iż część rzeczy poddawanych oględzinom została rozpakowana; według świadka w czynnościach tych uczestniczyła osoba reprezentująca właściciela rzeczy.

Świadek J. J. (2) dokonywał oględzin rzeczy po sporządzeniu ekspertyzy przez F. G. (1) w 2013 r. – świadek stwierdził, iż rzeczy były częściowo rozpakowane; ocenił rzeczy jako nowoczesne i innowacyjne, ocenił również, iż uzasadnione ekonomicznie byłoby sprzedawanie rzeczy jako całości gospodarczej i w komplecie. Zeznania świadka w części, w której świadek odwołuje się do posiadanych przez siebie wiadomości specjalnych, pozostają bez znaczenia w kontekście możliwości ustalenia na ich podstawie elementów stanu faktycznego.

Opinia techniczna sporządzona przez J. J. (2) (k. 33-37) złożona przez powoda ma charakter dokumentu prywatnego – stanowi dowód jedynie tego, że autor ekspertyzy złożył określone oświadczenie wiedzy; w szczególności dokument ten nie może stanowić podstawy ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia przedmiotu sporu a dotyczących wartości rzeczy ruchomych zajęty i sprzedanych w toku postępowania e. (art. 245 kpc, art. 278 § 1 kpc).

Opinia biegłego rzeczoznawcy M. M. jest spójna, rzetelna i przekonująca – strony w zasadzie nie zgłosiły istotnych uwag do opinii. W szczególności w uzupełniającej opinii ustnej biegły stwierdził, iż różnica w wartości szacunkowej rzeczy z uwagi na różne daty szacowania ruchomości wynosiłaby 0,8%; nadto biegły stanowczo stwierdził, iż nieuzasadnione byłoby sprzedawanie zajętych rzeczy ruchomych jako zbioru rzeczy stanowiących funkcjonalną całość gospodarczą – co wynika z faktu nie tylko zdekompletowania zbioru rzeczy, ale przede wszystkim niezmontowania rzeczy w całość gospodarczą : sprzedaż w taki sposób byłaby ewentualnie uzasadniona w sytuacji faktycznego złożenia linii technologicznej oraz sprzedaży takiej linii jako elementu stacji diagnostycznej wraz z pozostałą infrastrukturą. Z opinii biegłego nie wynika, aby suma wartości elementów mogących stanowić całość funkcjonalną i gospodarczą była mniejsza od wartości linii technologicznej jako całości. Biegły oszacował wartość dwudziestu dwóch pozycji z protokołu zajęcia (przy czym trzy pozycje ujęto jako jedną całość funkcjonalną) – tych samych, które wycenił pozwany F. G. (1) – na kwotę 259 053 zł brutto.

Stan faktyczny w zakresie relewantnym dla rozstrzygnięcia sprawy był sporny między stronami co do prawidłowości ustalenia wartości rzeczy zajętych w toku postępowania egzekucyjnego, w powiązaniu z rzekomym obniżeniem wartości rzeczy w związku z ich rozpakowaniem przez komornika i biegłego – w toku postępowania, wobec zmiany przez powoda stanowiska procesowego co do podstawy faktycznej roszczeń, jedyną kwestią sporną pozostało to, czy organ egzekucyjny w sposób prawidłowy prowadził egzekucję z poszczególnych urządzeń, zamiast potraktować ich zbiór jako całość funkcjonalną i gospodarczą – i zbyć rzeczy jako taką całość, co w świetle stanowiska prezentowanego ostatecznie przez powoda powinno pozwolić na uzyskanie znacznie większej sumy przeznaczonej na spłatę wierzyciela.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jako bezzasadne należało oddalić w całości w stosunku do obydwu pozwanych, których odpowiedzialność kształtowała się w oparciu o odmienne podstawy prawne.

Podstawę roszczenia o odszkodowanie w stosunku do pozwanego J. J. (1) stanowi art. 23 ust. 1 Ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r., poz. 790) w zw. art. 415 kc z tym zastrzeżeniem, iż do przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej pozostaje prawnie irrelevantna przesłanka winy; w stosunku do pozwanego F. G. (1) podstawą roszczeń mógł być wyłącznie art. 415 kc.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 Uoksie k. jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Jak podkreśla się w orzecznictwie dla określenia odpowiedzialności odszkodowawczej komornika miarodajne są ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej przewidziane w art. 415 kc, a zatem szkoda, zdarzenie ją wyrządzające (przy czym stosownie do art. 23 Uoksie jest

nim niezgodne z prawem działanie bądź zaniechanie komornika) i związek przyczynowy, natomiast nie wchodzi w grę wina jako zasada tej odpowiedzialności (np. wyrok SA w Białymstoku z 26.06.2013, I ACa 284/13, LEX 1353608); odpowiedzialność organu egzekucyjnego ma charakter deliktowy i związana jest z jego niezgodnym z prawem działaniem (np. wyrok SA w Szczecinie z 17.08.2012, I ACa 430/12, LEX 1220622), rozumianym jako zaprzeczenie zachowania uwzględniającego nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej (por. np. wyrok SA w Warszawie z 19.03.2014, VI ACa 1178/13, LEX 1459100). W sprawie niniejszej zdaniem Sądu strona powodowa w żaden sposób nie wykazała bezprawności działań komornika sądowego – nie wskazano także konkretnych norm prawnych, których swoim działaniem pozwany J. J. dopuściłby się naruszenia. Trudno oprzeć się wrażeniu, iż postawa powoda charakteryzująca się chaotycznością twierdzeń co do podstawy faktycznej roszczeń, implikowana jest ogólnym poczuciem krzywdy związanym z poddaniu powoda i osób go reprezentujących przymusowi związanemu z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, przy czym poczucie to ma charakter siłą rzeczy wybitnie subiektywny. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie stwierdził uchybień po stronie organu egzekucyjnego – działania komornika poddawane były kontroli judykacyjnej przez właściwy sąd rejonowy, który w ramach sprawowanego nadzoru takich uchybień również nie stwierdził; w szczególności komornik w sposób prawidłowy stosował przepisy formalnoprawne regulujące zasady prowadzenia egzekucji z rzeczy ruchomych – poczynając od trybu zajęcia rzeczy, poprzez oddanie pod dozór, aż po ustalenie ceny wywołania na częściowo skutecznej II licytacji i dokonanie zbycia w trybie przetargu. Wracając do kwestii poczucia krzywdy po stronie powoda w związku z rzekomym sprzedaniem rzeczy za bezcen podkreślić należy, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami cena wywołania na II licytacji wynosi połowę wartości szacunkowej rzeczy ruchomej – przy czym kwotą istotną z punktu widzenia celu egzekucji, jakim jest zaspokojenie roszczeń wierzyciela, jest cena netto : należność publicznoprawna, jaką jest podatek od towarów i usług, niezależnie od tego, kto byłby obciążony obowiązkiem jej odprowadzenia (organ egzekucyjny, czy dłużnik), jakkolwiek ma znaczenie dla wartości rynkowej rzeczy, to pozostaje bez wpływu na zakres zaspokojenia roszczeń wierzyciela.

K.zadecydował o sprzedaży zajętych rzeczy „każdej z osobna” – decyzja ta nie spotkała się z protestem dłużnika na etapie postępowania egzekucyjnego (dłużnik mógł przecież zgłosić stosowny wniosek, którego rozstrzygnięcie podlegałoby ewentualnej weryfikacji w trybie skargi na czynności.), została zakwestionowana de facto na końcowym etapie postępowania rozpoznawczego w sprawie niniejszej; nie sposób czynić z tej okoliczności zarzutu organowi egzekucyjnemu w szczególności w kontekście ustaleń biegłego M. M., iż sprzedaż urządzeń jako całości technologicznej byłaby niewykonalna z uwagi na niezmontowanie linii (nota bene elementy linii przed ich zajęciem były składowane i nieużywane przez okres ponad dwóch lat, a to najprawdopodobniej w związku z odmową ich zamontowania przez dostawcę w związku z nieuregulowaniem płatności). Ponadto bezspornym pozostaje, iż już na etapie oszacowania rzeczy przez F. G., w około 50% zakładana całość gospodarcza była niekompletna. Okoliczność, iż doszło do zdekompletowania rzeczy w niejasnych okolicznościach obciąża – i to zarówno w kontekście odpowiedzialności cywilnej, jak i ewentualnie karnej – ustanowionego dozorcę, a niek. czy biegłego.

Powód jako podstawę odpowiedzialności komornika wskazywał również fakt, iż doszło do zajęcia i zbycia rzeczy, które były własnością osoby trzeciej; kwestia ta była wyjaśniana przez sąd rozpoznający skargę na czynności komornika – dość tylko wskazać, że prokurent dłużnika nie podnosił tego zarzutu podpisując protokół zajęcia rzeczy oraz że środki prawne związane z taką ewentualnością podejmować powinien podmiot, którego własnością rzeczy rzekomo pozostawały. Sąd Okręgowy nadto zauważa, że zarzuty te są po prostu nieprawdziwe – ze zgromadzonego materiału dowodowego wprost wynika, że rzeczy, za które (...) nie otrzymał ceny, nie były zajęte przez komornika, zaś powód sam przyznawał, że uregulował w całości należność za towar ujęty w pierwszej fakturze; poza tym kwestia uiszczenia lub nie ceny sprzedaży, nie przesądza o przeniesieniu własności sprzedawanej rzeczy. Jedyne na marginesie zauważyć należy, iż powód z tych samych ustaleń i twierdzeń – w zależności od swojego interesu – wywodzi różne skutki prawne, dopuszczając się rozmyślnej niekonsekwencji : z jednej strony wskazuje na rażące zaniżenie wartości rzeczy jako podstawę odpowiedzialności komornika i biegłego, z drugiej zaś opierając się o tę samą wycenę wykorzystuje ją jako podstawę twierdzeń o odpowiedzialności zbywcy tych rzeczy. Powód w zupełnie dowolny sposób formułuje przeciwko pozwanym roszczenie o zapłatę w odniesieniu do wysokości swojego zobowiązania wobec (...) wynikającego z nieuregulowania całej należności z drugiej faktury – gdy ustalone zostało, że rzeczy ujęte w fakturze z dnia 14 września 2010 r. (...) nie zostały objęte czynnościami egzekucyjnymi (istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, iż część

tych rzeczy była zajęta jako część wyposażenia stanowiska diagnostycznego, co jednak zdaniem Sądu pozostaje bez większego znaczenia już tylko z uwagi na fakturową wartość tych elementów określoną na 5 000 zł netto).

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził innemu szkodę, zobowiązany jest do jej naprawienia. Powód nie wykazał wystąpienia przesłanek pozwalających na przypisanie odpowiedzialności deliktowej F. G. (1) – na końcowym etapie postępowania nie kwestionując ostatecznie, jak się zdaje, rzetelności i prawidłowości sporządzonej przez tego pozwanego opinii szacunkowej dla potrzeb postępowania egzekucyjnego. W świetle opinii M. M., szacunkową opinię pozwanego uznać należy za niewadliwą – zastrzec przy tym należy, iż F. G. dla potrzeb licytacji ustalił wartość rzeczy „netto”, popełniając oczywistą omyłkę rachunkową, która z jednej strony dała asumpt do formułowania zarzutu rażącego zaniżenia wartości zajętych rzeczy, a z drugiej faktycznie pozostawała bez znaczenia dla cen nabycia ruchomości – bo ceny wywołania dla każdej z rzeczy ustalone zostały o wyniki jednostkowe opinii szacunkowej F. G. (przy czym sprzedano także oszacowane przez niego rzeczy, których wartość nie została omyłkowa uwzględniona w kwocie podanej jako suma wartości oszacowanych rzeczy). Biegły posłużył się mało fortunnym sformułowaniem „identyfikacji rzeczy” – gdy niewątpliwie chodziło po prostu o to, że do oględzin nie przedstawiono mu wszystkich pozycji ujętych w protokole zajęcia rzeczy, stąd opinia szacunkowa dotyczyła wyłącznie urządzeń, których fizyczne istnienie biegły stwierdził; zarzut powoda dotyczący braku kwalifikacji biegłego w związku z rzekomą nieumiejętnością zidentyfikowania (w rozumieniu : „rozpoznania”, „zakwalifikowania”) rzeczy stanowiących zwykłe wyposażenie stacji diagnostycznej stanowi kolejny przykład subiektywizmu i wybiórczości w ocenie okoliczności faktycznych sprawy. Brak dowodów na to, abyk. lub biegły dokonali zniszczenia rzeczy – w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób przyjąć, iż rozpakowywanie rzeczy miało cel inny, niż właściwe ich zidentyfikowanie, w szczególności organ egzekucyjny i biegły celowo chcieli doprowadzić do obniżenia wartości rzeczy; samo rozpakowywanie rzeczy co do zasady nie mogło wiązać się ze znaczącą utratą wartości – utrata gwarancji w zasadzie nie miała znaczenia w kontekście ustalenia wartości rzeczy dla potrzeb licytacji, zresztą według dostawcy rzeczy okres gwarancji upłynął znacznie wcześniej przed oględzinami. Podkreślić należy, iż w czynnościach podejmowanych przez a. i biegłego udział brał Z. P. (1) – jeżeli stwierdziłby, że dochodzi do celowego niszczenia rzeczy bądź też chociażby elementarnej dbałości o zachowanie ich w nieuszkodzonym stanie, to powinien podjąć kroki uniemożliwiające takie działania, w ostateczności wzywając Policję, a co najmniej starać się zabezpieczyć wyjęte z opakowań przedmioty realizując w sposób właściwy obowiązki dozorca; tymczasem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że Z. P. uczestnicząc w czynnościach asesora i biegłego wręcz pomagał w rozpakowywaniu rzeczy i ich identyfikacji. Jeszcze raz podnieść należy, iż to dozorca był osobą odpowiedzialną za zachowanie integralności rzeczy i kompletności ich zbioru. Zarzut niszczenia rzeczy czy też narażenia ich na zniszczenie przez pozwanego, zdaniem Sądu w żaden sposób nie wytrzymuje konfrontacji zarówno ze zgromadzonym materiałem dowodowym, jak też i zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu rozstrzygając na podstawie art. 98 kpc i zasądzając na rzecz pozwanego F. G. koszty związane z korzystaniem z usług profesjonalnego pełnomocnika według stawki minimalnej wynikającej z § 6 pkt 7) 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) w zw. z art. 98 kpc nakazano ściąganie od powoda nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie wydatków związanych z należnościami przyznanymi na rzecz świadków.